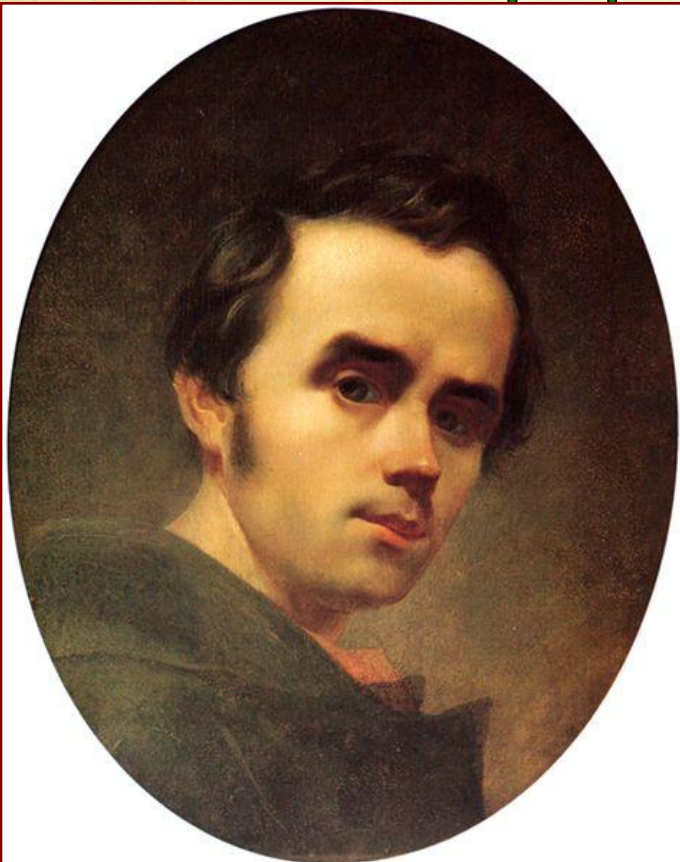
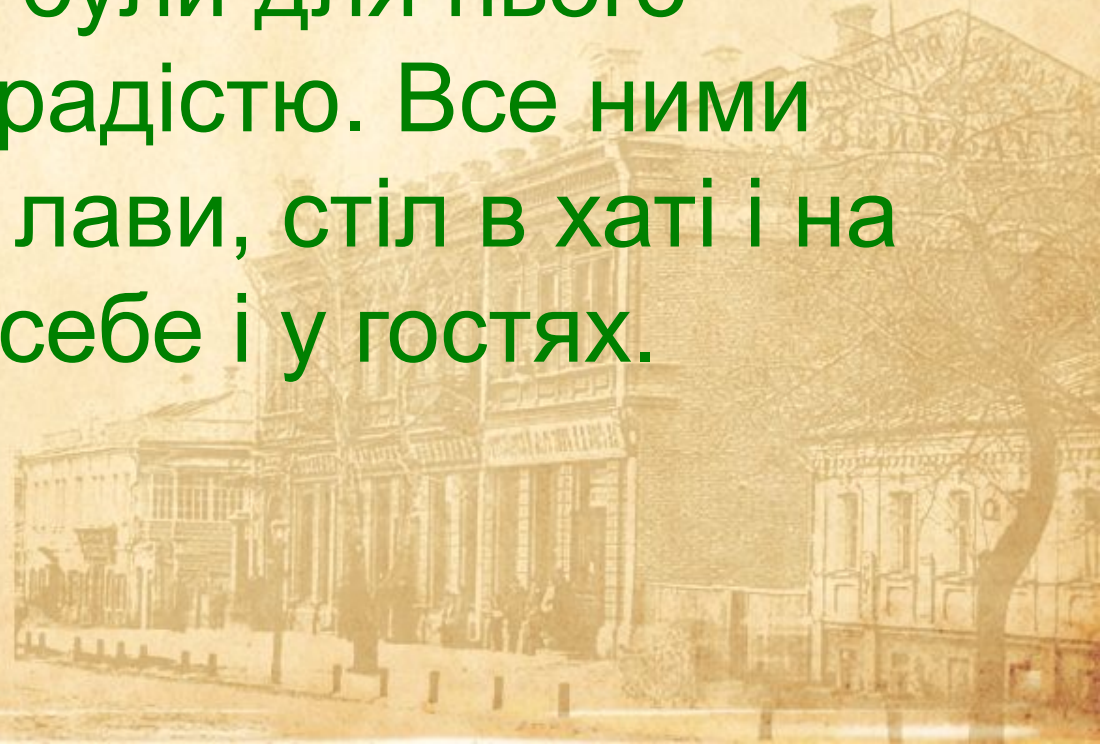

Т Г Шевченко - художник

Обдарований від природи Тарас Шевченко рано відчув тягу до малювання. Ще змалку крейда і вуглинка були для нього неабиякою радістю. Все ними малює: стіни, лави, стіл в хаті і на дворі, в себе і у гостях.

Про свою пристрасть до писання і малювання Кобзар оповів у вірші “А.О. Козачковському”

*Довго те діялось. Ще в школі,
Таки в учителя – дяка,
Гарненько вкраду п'ятака –
Бо я було трохи не голе.
Таке убоге – та й куплю
Паперу аркуш. І зроблю
Маленьку книжечку. Хрестами
І візерунками з квітками
Кругом листочки обведу.
Та й списую Сквороду
Або “Три царіє со дари”*

Талант художника проявився рано, значно раніше, ніж талант поета. Якщо перші літературні спроби припадають на 1836-1837 роки, то найбільш ранній малюнок, що дійшов до нас і відомий під назвою “Погруддя жінки” або “Жіноча голівка” датований самим автором ще 1830році. З цієї юнацької роботи і розпочалась творчість видатного художника.

Для Шевченка малювання стало потребою,
вираженням його творчого духу.

Селянська родина. 1843р. Полотно,
олія.

Він став одним із
перших художників,
які прокладали
новий реалістичний
напрямок,
основоположник
критичного реалізму
в українському
мистецтві.

Тема українського, простого народу та жіночої долі була згустком крові, що запеклась у його серці.

Катерина. 1842р. Полотно, олія.

Сліпа з дочкою. 1842р.
Папір, олівець, сепія.

Циганка-ворожка. 1841р.
Папір, акварель.

Свої пейзажі Шевченко - художник не komponував, а змальовував краєвиди, які бачив перед собою. Саме тому в його робочих альбомах ми знайдемо багато начерків дерев, бур'янів, хат, церков.

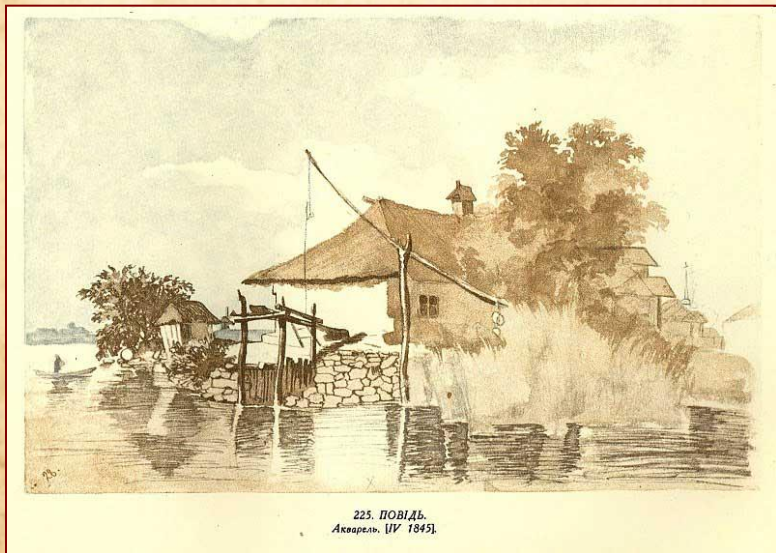
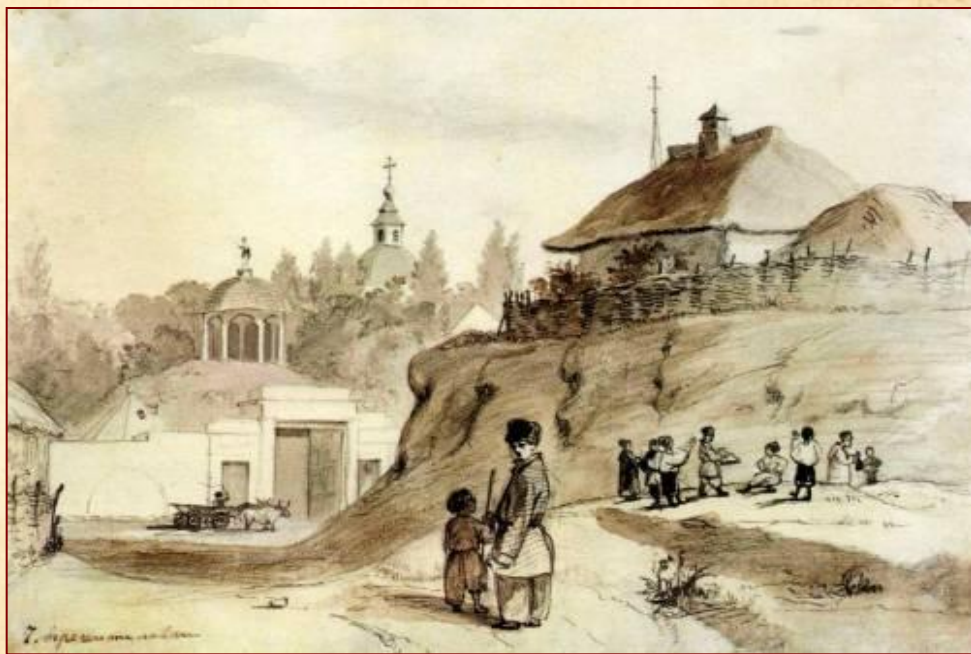
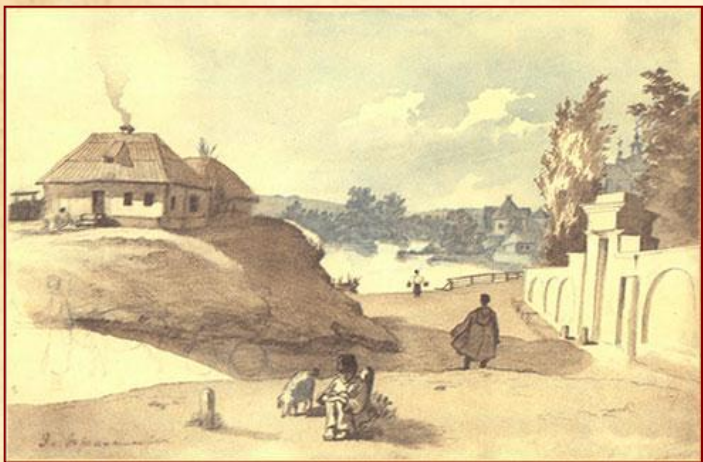
Тополя. 1839-1840р. Папір, олівець.

Хата батьків у Кирилівці. 1843.
Папір, олівець.

Пейзажні малюнки Шевченка 1843 – 1847 рр. можна поділити на дві групи: малюнки, на яких зображено сільські краєвиди і пейзажі, на яких відтворені історичні та архітектурні пам'ятки.

В Решетилівці. 1845. папір, туш, сепія, акварель.

Почаївська лавра з півдня. 1846. Папір, акварель.

Воздвиженський монастир у Полтаві . 1845.
Папір, сепія, акварель, туш.

Костел св. Олександра у Києві.
1846. Папір, акварель.

Однією з перлин української національної графіки є “Живописна Україна”. Це альбом офортів Шевченка.

Видубицький монастир. 1844. Папір, офорт.

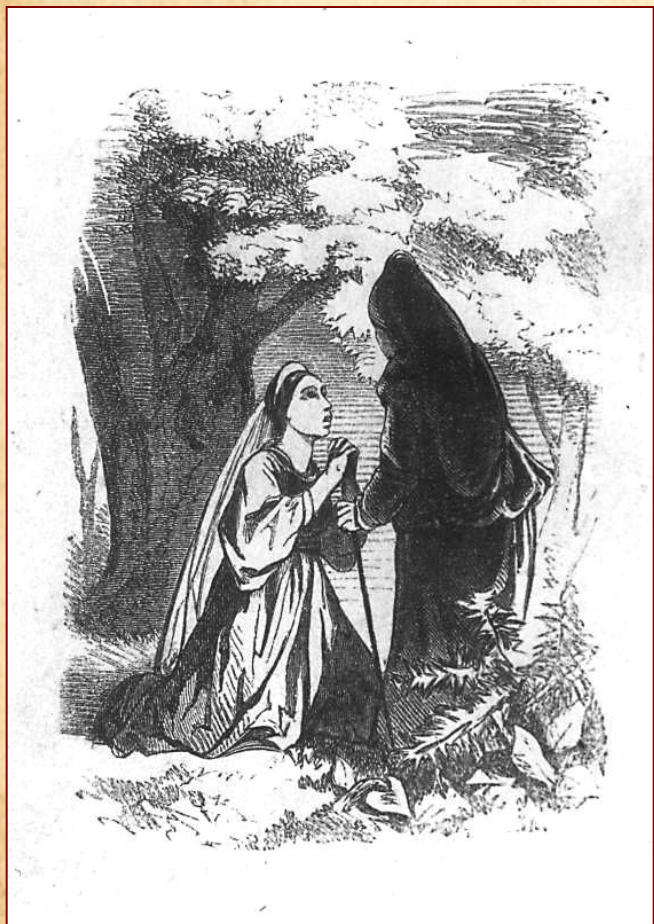
У Києві. 1844. Папір, офорт.

- Офорт – це гравюра на міді або цинку з малюнком, протравленим кислотами, а також друкарський відбиток з такої гравюри.

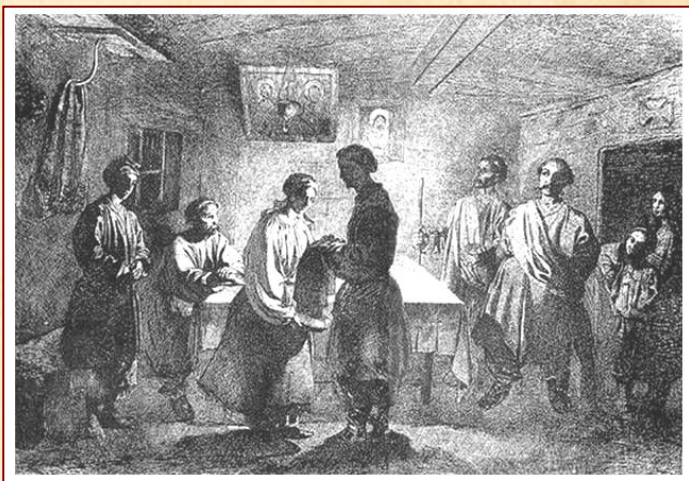

Судня рада. 1844. Папір, офорт.

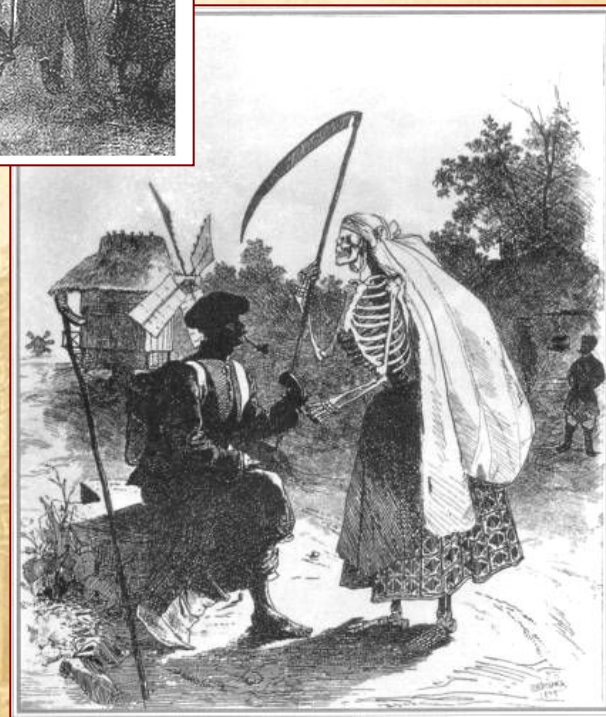
Його твори виставлялися на академічних виставках, а за видатні успіхи у гравюрі Шевченкові було присвоєно звання академіка.

Жінка на колінах перед монахиною. 1840-1842р.

Старости. 1844р. Папір, офорт.

Казка. 1844. Папір, офорт

Велике місце в Шевченковому доробку належить портретам. Він почав працювати над ними ще кріпаком. В Академії продовжував роботу в цій галузі. Незабаром він стає одним з відомих і популярних портретистів.

2. ПОРТРЕТ П. В. ЕНГЕЛЬГАРДА.
Аquatint. 1833.

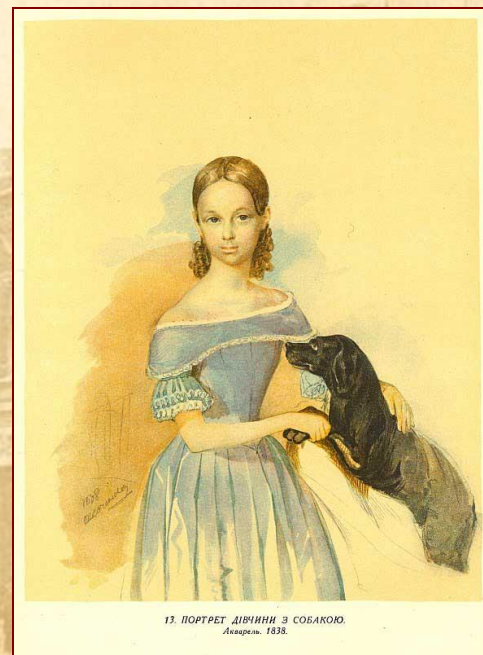
11. ПОРТРЕТ С. П. ГРЕБІНКИ.
Аquatint. 1837.

87. ПОРТРЕТ Г. І. ЗАКРЕВСЬКОЇ.
Олія. [9—23.XII] 1843.

89. ПОРТРЕТ ДІТЕЙ В. М. РЕПНІНА.
Олія. I—19.I 1844.

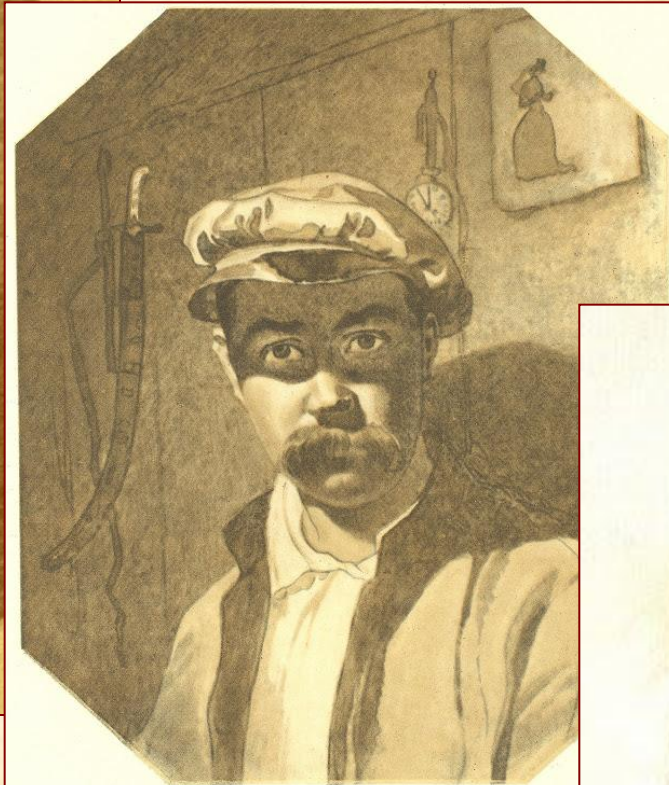
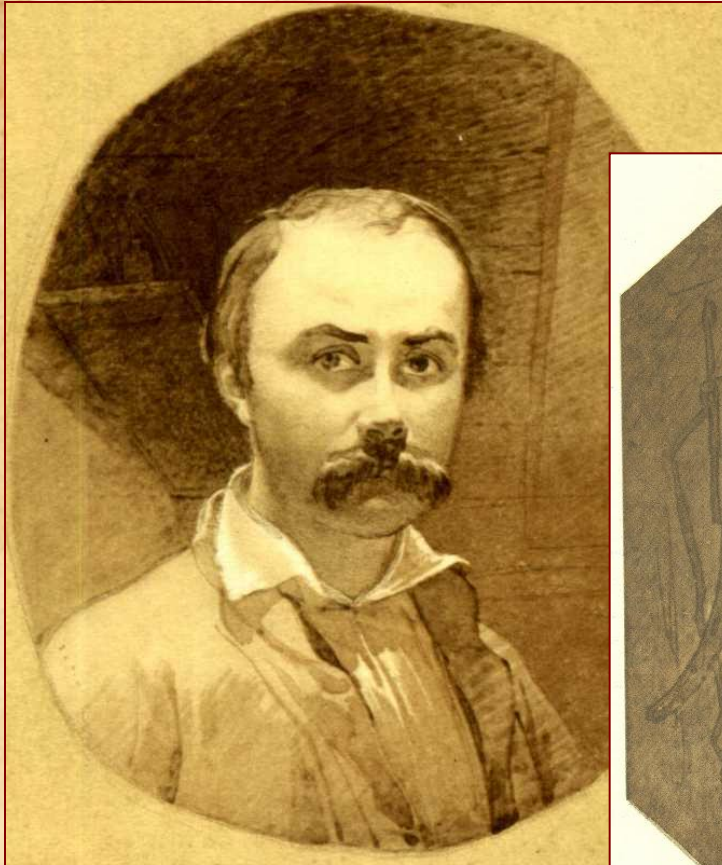

13. ПОРТРЕТ ДІВЧИНИ З СОБАКОЮ.
Алеутин. 1838.

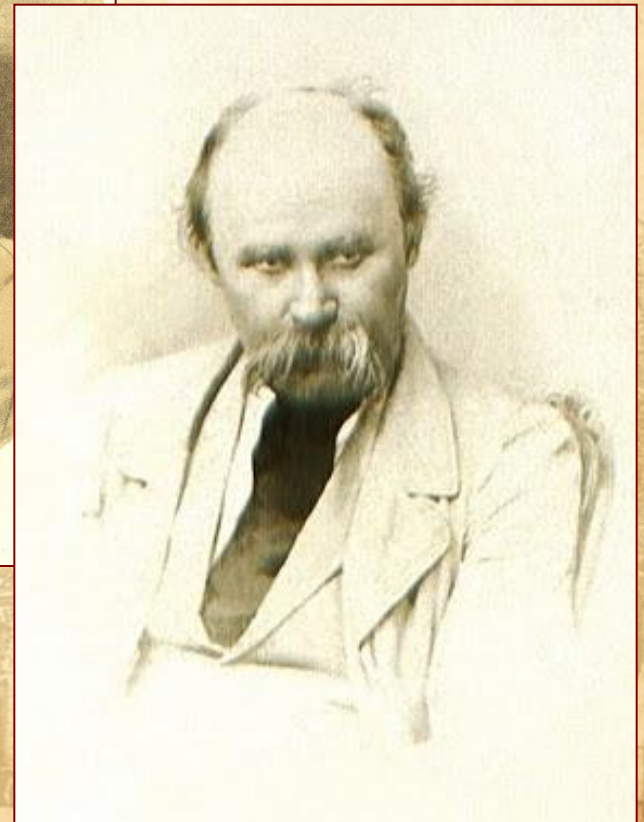
Автопортрети Тараса Шевченка — власні
зображення, що їх створював Тарас Шевченко
протягом усього життя

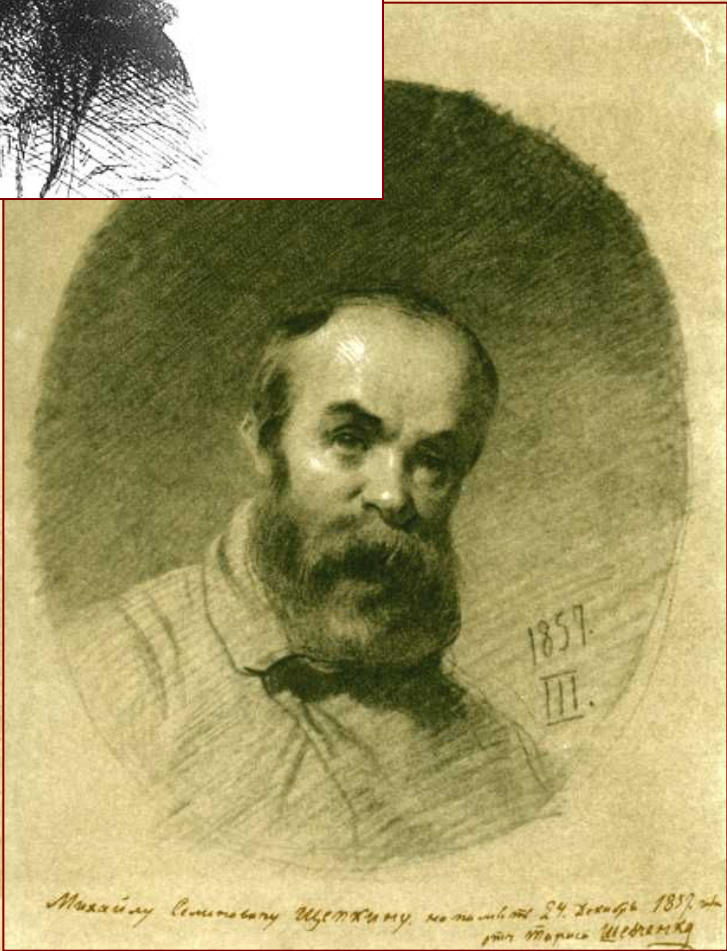
Кількість автопортретів Шевченка
важко піддається обліку.

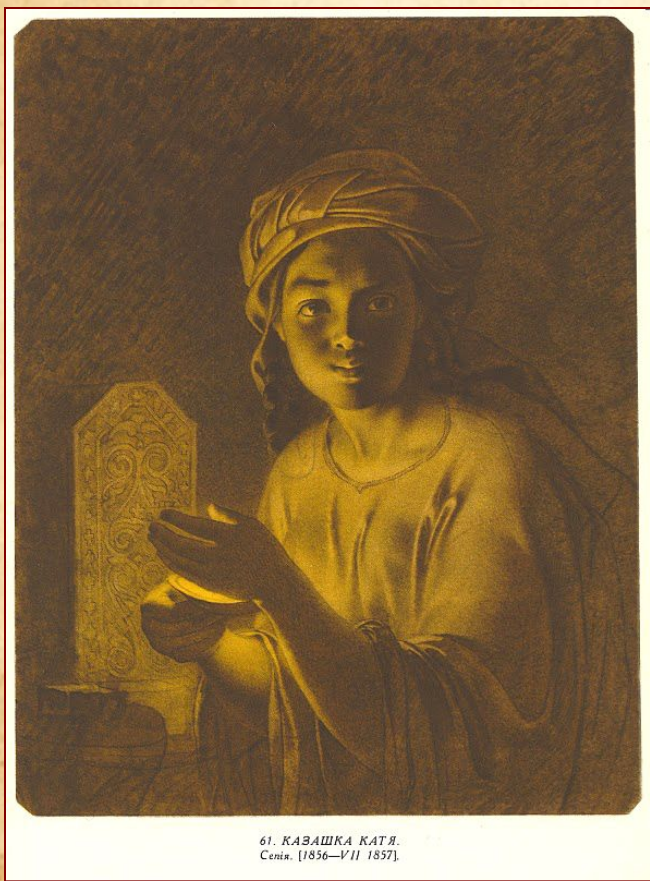
47. АВТОПОРТРЕТ.
Сепія. [XI 1849—IV 1850].

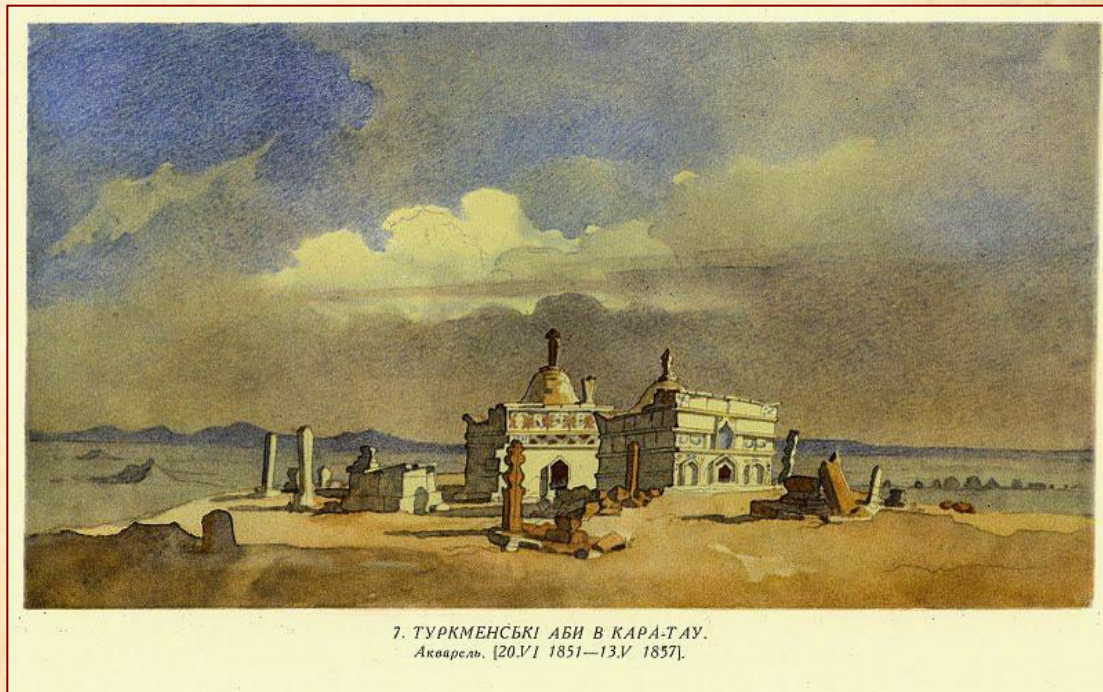
Багато з них не дійшли до нашого
часу і відомі лише з листування
художника чи спогадів його сучасників.

Навіть всупереч царській забороні під час заслання у Казахстан Шевченко багато малював, і став першим живописцем цього краю. З великою симпатією і теплотою малював він побут казахів, і через це користується величезною повагою казахів аж до сьогодні.

61. КАЗАШКА КАТЯ.
Сеня. [1856—VІІ 1857].

7. ТУРКМЕНСЬКІ АБИ В КАРА-ТАУ.
Акварель. [20.VІ 1851—13.V 1857].

Пожежа в степу. 1848. Папір, акварель.

Укріплення Іргізкала 1848-1850

Гористий берег острова Ніколая
1848-1849. Папір, акварель.

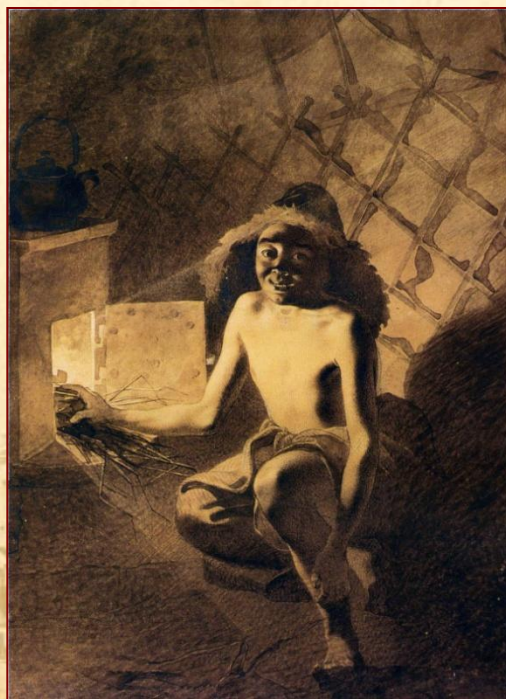

Киргизеня, 1856-1857. Папір, сепія

Дерева Мангишлаку 1851-1852.
Папір, сепія, туш, білило

Хлопчик розпалює грубку
1848-1849. Папір, сепія

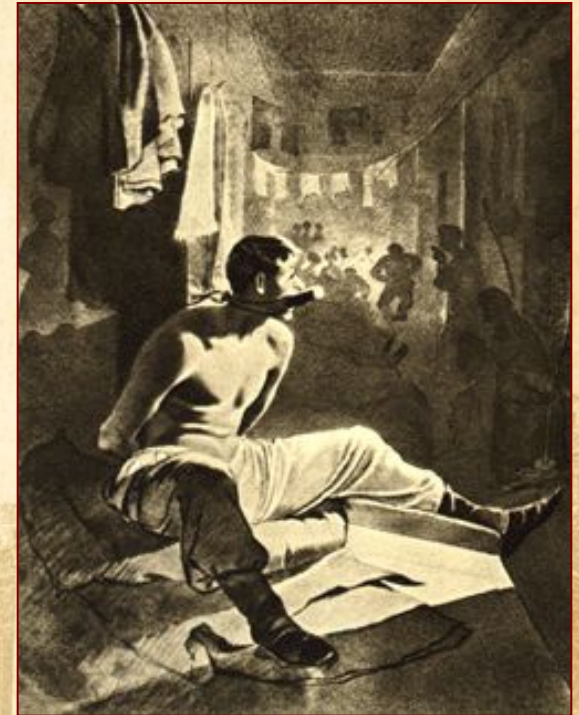
Серед творчої спадщини Шевченка є ряд робіт на релігійну тематику.

Визволення апостола Петра з темниці 1836. Папір, сепія, олівець

Розп'яття 1850

Покарання колодкою. 1856-57. (малюнок із серії «Притча про блудного сина»)

Дослідники спадщини Кобзаря підкреслюють, що поетичних творів Шевченка до нас дійшло понад 240, а мистецьких – олійних картин, акварелей, серій, офортів, малюнків – майже 1200. Сама ця кількість свідчить про його глибоку закоханість у малярство.